

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

תובע: יחיאל (חילי) משה טרופר
ע"י ב"כ עו"ד נבות תל-צור, עו"ד אלרן דולב

נגד

נתבעים: 1. אבירהם טל מיס – ניתן פסק דין
2. מירי ברבי
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל דבורין

פסק דין

1
2 לפניי תביעה כספית על סך 1,000,000 ₪ שהוגשה מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").

רקע ועיקר טענות הצדדים בכתבי הטענות

3
4
5
6 1. התובע הינו ח"כ מטעם מפלגת 'המחנה הממלכתי', אשר כיהן בעבר כשר המדע והטכנולוגיה
7 וכשר התרבות והספורט, ואשר בזמנים הרלוונטיים לתביעה היה ח"כ מהאופוזיציה אשר
8 מונה להיות חבר מטעם מפלגתו בצוות הדיונים שהקים נשיא המדינה, מר יצחק הרצוג,
9 במסגרת מאמציו לפשרה בקשר עם תיקוני החקיקה בעניין מערכת המשפט שהובילה
10 הממשלה.

11
12 2. הנתבע 1, אבירהם טל מיס (להלן: "הנתבע"), פעיל ברשתות החברתיות כגון "טיקטוק",
13 "יוטיוב" ו"פייסבוק" בעניינים חברתיים ופוליטיים.

14
15 3. הנתבעת 2, מירי ברבי (להלן: "הנתבעת"), פעילה ברשתות חברתיות, והיא מפרסמת, משתפת
16 או מגיבה לתכנים בתחומי הפוליטיקה והחברה.

17
18 4. ביום שישי, 31.3.2023, העלה הנתבע סרטון בן 3 דקות (להלן: "הסרטון") לרשת החברתית
19 "טיקטוק" במסגרתו אמר את הדברים הבאים:

20 "אח שלי היקר, מר חילי טרופר השר לשעבר שהיום ישב בוועדה אצל הנשיא
21 שאתה והוא יודעים בדיוק מה אני מדבר. תסתכל לי רגע בעיניים, איך אתה לא
22 מתבייש, איך אתה לא מתבייש לשבת עם הנשיא שאתה יודע שאתה פדופיל,
23 שנתפסת מתעסק עם ילדים קטנים וילדות קטנות, שתפסו אותך על חם ולא היה

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לך כסף לשלם, שאלו אותך מה אתה רוצה להוריד, רגל או יד או כליה, אמרת אני
2 אוריד כליה והלכת ועשית מזה פרסום שתרמת כליה...
3 חילי טרופר תסתכל לי בעיניים... אתה חתיכת פדופיל מסריח, אתה חתיכת חרא,
4 שעכשיו מסתובב ומתחבא מאחורי כל הרפורמה הזו... אתה יודע כמה שנים אתה
5 צריך לשבת בבית סוהר...
6 בקרוב לא בית משפט עליון ולא מחוזי באר שבע ולא פרקליטות, עם ישראל ישפוט
7 אותך, בין כל הילדים שטיפלת בהם שהיו ילדים בסיכון שגם התעסקת איתם ונגעת
8 להם פה ונגעת להם שם וכאילו אתה שומר עליהם וכאילו אתה תומך בהם, יפתחו
9 את הפה...
10 ואני פונה אליך לאדון שבתאי, לאדון בן גביר, ולאדון לוי ולאדון סעדה... לכל מי
11 שיושב מחברי הכנסת, איך אתם מסוגלים לשבת עם אחד כמו חילי טרופר שכולנו
12 יודעים שהוא פדופיל שנתפס על חם... כל משטרת פתח תקווה יודעת.
13 איך אתם יכולים לתת לשר, איש ציבור, לעבוד ולדבר בכלל שהוא פדופיל, מה אתם
14 לא מפחדים שיום אחד יאנסו את הילדים שלכם ואת הנכדים שלכם ויבואו
15 ויתעסקו, אחד כמו חילי טרופר?
16 עם ישראל, חילי טרופר הוא פדופיל שנתפס בתיק של אלעד בן-נון מגיע לו 15 שנות
17 מאסר..."
18
19 5. התובע ציין כי נכון למועד הגשת התביעה, הסרטון זכה לכ- 19,500 צפיות ולשיתופים.
20
21 6. עוד ביום הפרסום, נשלח מטעמו של התובע מכתב התראה לנתבע, בו דרש, בין היתר, את
22 הסרת הסרטון הפוגעני.
23
24 7. בסמוך לאחר מכן הנתבע העלה שני סרטונים נוספים בהם חזר על עיקרי הדברים שנאמרו
25 בפרסום.
26
27 8. בצהרי יום שבת, 1.4.2023, שיתפה הנתבעת בחשבון הטוויטר שלה את הסרטון הנ"ל,
28 והוסיפה דברים כדלקמן: "מה נסגר ??? זה אמיתי ??? אם זה לא אמיתי, חילי טרופר חייב
29 לתבוע את האיש הזה. ואם לא, שחילי טרופר ישלם את חובו. אני ממש בשוק מהסרטון
30 הזה !!! האמת צריכה לצאת לאור לכאן או לכאן !!!" (להלן: "השיתוף בטוויטר").
31
32 9. באותו היום, 1.4.2023, נשלחה לנתבעת הודעה מטעם ראש המטה של חה"כ טרופר בה נכתב:
33 "הנבלה שהפיץ את העלילה הנוראית קיבל מכתב ביום שישי והתביעה תוגש בראשון
34 בבוקר. גם את תקבלי כתב תביעה ביום ראשון על כך ששיתפת את השקר הנורא, את וכל
35 מי שהפיץ בצירוף תמונת המכתב שנשלח לאבירים טל".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 10. לאחר קבלת ההתראה הנ"ל, הנתבעת העלתה תגובה על השיתוף בשעה 18:22 עם קישור
- 3 לפרסום.
- 4
- 5 11. במקביל, הנתבעת ביצעה שיתוף ברשת פייסבוק של הסרטון (להלן: "השיתוף בפייסבוק").
- 6
- 7 12. כמפורט בכתב התביעה, לשיתוף בטוויטר נחשפו כ-87,500 איש, ולשיתוף בפייסבוק נחשפו
- 8 כ-2,631 איש.
- 9
- 10 13. יומיים לאחר האירועים המפורטים, ביום 4.4.2023, הוגשה התביעה שלפניי, במסגרתה עתר
- 11 התובע למתן פיצוי בסך 1 מיליון ₪. לטענת התובע התביעה הוגבלה לסכום זה משיקולי
- 12 אגרה. התביעה הוגשה בסכום זה נגד הנתבעים 1-2 ולחלופין לסך של 100,000 ₪ בגין כל
- 13 פרסום מכוח סעיף 7א(ג) לחוק קרי: לפיצוי המקסימלי ללא הוכחת נזק ובכפל פיצויים בשל
- 14 כוונת זדון בהתאם לחוק.
- 15
- 16 14. בכתב התביעה נטען כי הפרסומים מייחסים לתובע אשמה קשה בכך שהם מציגים אותו
- 17 כפדופיל שעליו לעמוד לדין ולהישלח למאסר. נטען שהדברים פורסמו בכוונה לפגוע בתובע
- 18 ומתוך מטרה להשפילו, לבזותו, לפגוע בו ובמשרתו הציבורית ולהלך עליו אימים. הודגש גם
- 19 שהדברים שפורסמו אינם אמת ושפורסמו ללא תשתית עובדתית.
- 20
- 21 15. לטענת התובע, הנתבעת נקטה בדרך מתוחכמת ומיתממת שהתימרה להסוות את דברי
- 22 הדיבה בסימני שאלה וסימני קריאה בניסיון להקהות מחומרת הפרסום, אך כל קורא סביר
- 23 מבין על נקלה שמדובר בשאלות רטוריות ובאינסיניואציות, שחומרתן אינה נופלת כהוא זה
- 24 מאמירות דיבתיות פוזיטיביות.
- 25
- 26 16. הנתבע לא הגיש כתב הגנה וביום 9.8.23 ניתן נגדו פס"ד.
- 27
- 28 17. במסגרת כתב ההגנה שהוגש מטעם הנתבעת נטען שיש לדחות את התביעה נגדה שאינה אלא
- 29 תביעת סרק שהוגשה משיקולים לא ענייניים ומתוך מטרה של ניגוח פוליטי על לא עוול בכפה.
- 30
- 31 18. נטען שהתובע הינו איש ציבור, והפרסום נשא האשמה חמורה שהצריכה התייחסות. נטען כי
- 32 ברור לכל קורא שהשיתוף ושהדברים שכתבה הנתבעת במסגרת השיתוף אינם מכילים
- 33 האשמה כלשהי נגד התובע. דווקא הנתבעת היא זו אשר קראה לגילוי האמת וכל פועלה היה
- 34 לעודד את התובע לחשוף את האמת ע"י הגשת תביעה נגד הנתבע.
- 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

19. נטען שהנתבעת לא שיתפה את הסרטון כמו שהוא אלא גימדה אותו והטילה ספק בתוכנו.
נטען שזכותה של הנתבעת הייתה להביע את דעתה כי האמור בסרטון חייב להתברר
בביהמ"ש, בין אם לטובת התובע ובין אם לאו.
20. כן נטען שדעתה של הנתבעת הובעה בתום לב ומבלי שיש לה כל אג'נדה או כוונה לפרסם דבר
לשון הרע כלשהו נגד התובע. כך עולה גם מהפרסומים המשלימים.
21. בנוסף נטען שמספר שעות לאחר שיתוף הסרטון, וכאשר הבינה הנתבעת שהתובע נפגע באופן
אישי מהשיתופים שנעשו דרכה, היא הסירה באופן מיידי את השיתופים מהפייסבוק
והטוויטר. הנתבעת גם ניסתה לפנות לתובע ולהסביר לו את עמדתה אך זה עמד על דעתו
כחומה בצורה בכוונתו להגיש את התביעה גם נגדה ולא רק נגד הנתבע.
22. נטען שלנתבעת עומדת הגנת תום לב לפי סעיפים 15(2) ו-15(4) לחוק שעניינם הבעת דעה. כפי
שנקבע בפסיקה, בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (פורסם בנבו, 8.2.2012) ע"י
המשנה לנשיא דאז כב' השופט א' ריבלין: "**פרסום ייחשב כהבעת דעה אם האדם הסביר
יבין את האמור בו כהבעת דעתו של המפרסם**".
23. כן הפנתה הנתבעת לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק ארז ברע"א 1239/19 **יואל שאול נ'
חברת ניידלי תקשורת בע"מ** (פורסם בנבו, 8.1.2020) באשר להגנה שמספק סעיף 15 לחוק:
"**ישנה רלוונטיות רבה להגנה הקבועה בסעיף 15(2) לחוק, הנוגעת לחובה חוקית, מוסרית,
או חברתית לפרסום. כך, קיומה של חובה מוסרית או חברתית לשתף מידע שכבר פורסם
תיבחן בעניינים מקלות – שכן אין עסקינן בלידתה והורתה של לשון הרע, המחייבת בדיקה
מדוקדקת של הביטוי ואיזונה למול החובה המוסרית והחברתית לפרסמו, אלא בשיתוף של
ביטוי בעל חשיבות חברתית המצוי כבר בספירה הציבורית – מתוך כוונה לעורר דיון או
להשתתף בדיון הציבורי אודותיו**".
24. לסיום, נטען כי יש להתייחס לשני השיתופים שביצעה הנתבעת בפייסבוק ובטוויטר כפרסום
אחד.

דיון והכרעה

25. פסק דין זה ניתן על יסוד המסמכים שהוגשו לתיק לרבות כתבי טענות, תצהירים וסיכומים
וללא חקירת המצהירים וזאת בהתאם להסדר דיוני שהגישו הצדדים ושקיבל תוקף של
החלטה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1 26. הסרטון שפרסם ה**נתבע** מהווה פרסום פוגעני המקים אחריות מכוח החוק. מדובר בפרסום
2 הכולל האשמות שקריות, חמורות מאין כמותן כאילו התובע, חבר כנסת בהווה ואיש חינוך
3 בעבר, הוא פדופיל שביצע את המעשים בקטינים ובקטינות, וכאילו תרומת הכליה מצדו לא
4 נעשתה מטעמים אלטרואיסטיים, כפי שהייתה בפועל, אלא כניסיון לחמוק מאימת הדין
5 באמצעות תשלום "דמי שתיקה" בשל מעשי הפדופיליה שביצע. יתרה מכך, הסרטון אף כלל
6 את שמו של נפגע עבירת הפדופיליה לכאורה, כלומר עסקין בפרסום המכיל טענות עובדתיות,
7 הנאמרות כאילו הן אמת מוחלטת המגובה בראיות.
- 8
9 27. ה**נתבעת** ביצעה שיתוף של הסרטון בעמוד הפייסבוק שלה וגם בטוויטר תוך שסיפקה
10 לעוקביה בפרסום מטעמה **קישור** לפרסום הדיבה של הנתבע, ולכך הוסיפה וכתבה ה**נתבעת**:
11 "מה נסגר ??? זה אמיתי ??? אם זה לא אמיתי, חילי טרופר חייב לתבוע את האיש הזה. ואם
12 לא, שחילי טרופר ישלם את חובו. אני ממש בשוק מהסרטון הזה !!! האמת צריכה לצאת
13 לאור לכאן או לכאן !!!".
- 14
15 28. בסיכומיה טוענת הנתבעת כי התובע אינו עושה אבחנה כנדרש בין הנתבע לבין הנתבעת וכי
16 יש לדחות כל ניסיון להציג מצג כאילו הנתבעת הייתה בצוותא חדא עם הנתבע. לטענה זו אין
17 רלוונטיות. לא נטען על ידי התובע ששני הנתבעים עשו את הפרסומים בצוותא חדא. נטען
18 והוכח (ואף הנתבעת לא טענה אחרת) שמדובר בפרסום סרטון על ידי הנתבע, ובשיתוף שלו
19 בתוספת דברים מאת הנתבעת שנעשה על ידי הנתבעת. טענת התובע הייתה כי הן הנתבע והן
20 הנתבעת פרסמו לשון הרע.
- 21
22 29. פרסום הסרטון על ידי הנתבעת נעשה עם סימני שאלה וסימני קריאה רבים, אליהם נוספו
23 תהיות לכאורה בדבר אמיתות תוכן הפרסום, אולם למעשה, סימני השאלה והקריאה לא
24 נועדו אלא להגביר את עוצמת הפרסום והבולטות שלו, ולהוות אלמנט המסקרן, מגרה
25 וממריץ את הקורא להיכנס ללינק ולראות בעצמו מהו אותו דבר שבגיניו כה "הזדעזעה"
26 הנתבעת, וזאת בנוסף לכך שהדברים שהיא עצמה כתבה יחד עם פרסום הלינק לסרטון, ציינו
27 בצורה ברורה ומפורשת, גם אם בלשון עקיפה, כי התובע למצער חשוד כמי שעשה מעשה נורא
28 וצריך לשלם את 'חובו'. במסגרת התביעה, מבקשת הנתבעת להשתמש בסימני השאלה
29 כפאסדה בניסיון להכשיר את הפרסום, או כטענותיה, 'שהיא לא שיתפה את הסרטון כפי
30 שהוא, אלא גמדה אותו' וכי דבריה 'לא מכילים האשמה כלשהי כלפי התובע אלא מהווים
31 'קריאה לגילוי האמת' ויעידוד התובע לחשוף את האמת ע"י הגשת תביעה נגד הנתבע.
32 בנסיבות אלה מדובר בטענה מתחכמת ומיתממת, ולא ניתן לקבל את טענתה כי מעשיה היה
33 אך ורק בבחינת שיתוף לינק, ללא אחריות למה שימצא הקורא אשר יבחר להקיש על הלינק
34 ולצפות בסרטון. משכך מדובר בפרסום מכפיש כמשמעו בסעיף 1 לחוק: פרסום שיש בו כדי
35 לפגוע בשמו הטוב של התובע ולהטיל דופי בערכיו, באישיותו, ובפעילותו הציבורית רבת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1 השנים. מדובר בפרסום שיש בו משום חטא על פשע: פרסום שקרי בדבר התנהגות בזויה של
2 פאדופיליה, ועליו "קומה נוספת" של פרסום שקרי המטיל רפש במניעיו האלטרואיסטיים של
3 התובע במתן תרומת הכליה, ללא תמורה, לאדם זר לחלוטין. כפי שנקבע בפסיקה עקבית
4 בעניין זה, העלאת סימני שאלה אינה מאיינת את האחריות בגין הפרסום המכפיש.
5
6 30. התובעת ביצעה שיתוף של הסרטון המכפיש ואף טרחה לצרף לינק של הסרטון לטובת
7 עוקביה. העובדה שלא התובעת צילמה את הסרטון המכפיש אינה מאיינת את אחריותה בגין
8 שיתופו, כפי שנקבע בפסק דינה של כב' השופטת דפנה ברק-ארז: **"פעולת השיתוף יוצרת**
9 **מעין "עותק" של הפרסום העוולתי אשר יוצג לחבריו או עוקביו של המשתף ברשת**
10 **החברתית. מדובר אפוא בפעולה של חזרה על פרסום מסוים החושפת אותו למשתמשים**
11 **נוספים – בדרך כלל, מי שמצוי ברשימת החברים או העוקבים של המשתף, שאולי לא**
12 **נחשפו לפרסום המקורי. באופן כללי ניתן לומר כי פעולה של שיתוף עשויה להקנות לפרסום**
13 **מסוים תפוצה נרחבת ותהודה רבה (ובכך לתרום להפיכתו ל"ויראלי"), מעבר למה שהיה**
14 **מקבל לולא שותף. כך למשל ייתכן כי מפרסם של פוסט מסוים שיש בו משום לשון הרע**
15 **אינו בעל חברים או עוקבים רבים, וכך הפרסום המקורי אינו צפוי להיחשף בתפוצה רחבה,**
16 **אולם כאשר משתמש אחר בעל עוקבים רבים משתף אותו הוא מגדיל את תפוצתו בהרבה**
17 **באופן שמעצים את הפגיעה בשם הטוב של הנפגע, או לכל הפחות פוגע באותה מידה"** (רע"א
18 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ מיום 8.1.20 פורסם בנבו).
19
20 31. במקרה דנן הפצת הסרטון ע"י הנתבעת תרמה תרומה של ממש להפצתו ברבים שכן הנתבעת
21 נהנית מעמודי פייסבוק וטוויטר עם תהודה רחבה למדי, לעומת הנתבע שאינו נהנה מכמות
22 גדולה של עוקבים, וכן כאמור דבריה שלה שזרזו ופיתו את הקוראים להיכנס ללינק ולראות
23 את הסרטון.
24
25 32. נוכח האמור לעיל מתקיימים יסודות העולה הקבועים בסעיף 1 לחוק.
26
27 33. גם אלמנט הפרסום מתקיים שעה שהשיתופים של הסרטון יחד עם הפרסום של הנתבעת
28 המכפישים נעשו במדיה החברתית, ושלפני שהוסרו, כפי שהוכיח התובע, נחשפו לפרסומים
29 אלפי אנשים.
30
31 34. הנתבעת טוענת שעומדות לה הגנת הבעת הדעה כאמור בחוק, לפי סעיף 15(2) כדלקמן:
32 **"היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או**
33 **חברתית לעשות אותו פרסום"; והגנה לפי סעיף 15(4) לחוק: "הפרסום היה הבעת דעה על**
34 **התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי,**
35 **או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".**
36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1 35. כפי שביאר המלומד שנהר (אורי שנהר, דיני לשון הרע, מהדורה שנייה, 2024), ישנם מקרים
2 בהם פרסום עלול לפגוע בשם הטוב ולא להיות אמת, ועדיין להיות בעל ערך חברתי המצדיק
3 את עשייתו בשל ניסוחו כהבעת דעה, ובין היתר בשל חשיבותו של הערך של חופש הביטוי.
4 בנוסף, גם אם דעה יכולה לפגוע בשם הטוב, הרי שפגיעתה המסתברת בשם הטוב תהיה בדרך
5 כלל פחותה, כאשר ברור שהמפרסם מביע את עמדתו הסובייקטיבית, וכאשר דעות שאינן
6 נכונות או מוצדקות ייחשפו ממילא ככאלו בתחרות עם דעות דאחרות ב"שוק הרעיונות". יחד
7 עם זאת, פרסומים המנוסחים כהבעות דעה עלולים לפגוע מאוד וללא הצדקה בשמו הטוב של
8 האדם ובכבודו, וכאשר אפשר היה לדעת זאת מראש ולפני הפרסום, משתנה נקודת האיזון
9 שבין ההגנה על חופש הביטוי אל מול ההגנה על שמו הטוב של האדם (שנהר, עמ' 607-608).
10
11 36. במקרה שלפניי הנתבעת שיתפה סרטון מכפיש במיוחד שאינו אלא עלילת דם מרושעת. גם
12 אילו היה מדובר בהבעת דעה הרי שבעניינינו, כאשר מדובר בעירוב של דיעה לכאורה (כי על
13 התובע להגיש תביעה נגד הנתבע) יחד עם עובדות לכאורה שהן שקריות, שהנתבעת כלל לא
14 האמינה בהן, הרי שלא היה בהבעת הדיעה לכאורה לאיין את הפרסום העובדתי השקרי
15 והמכפיש שהנתבעת שיתפה, ויהבעת הדעה, אינה יכולה לשמש לו כסות.
16
17 37. למעשה, אין מדובר בהבעת דיעה כלל וכלל. אין מדובר בפרסום שנועד לעורר שיח ציבורי מתי
18 ראוי שאדם או איש ציבור יגיש תביעה על דברים, חסרי כל שחר וחסרי כל ביסוס, שמאן דהו,
19 פרסם אודות איש ציבור. הנתבעת עצמה טוענת שזכותה הייתה להביע את דעתה כי האמור
20 בסרטון חייב להתברר בבית המשפט, בין אם לטובת התובע ובין אם לאו. היינו גם לשיטת
21 התובעת, היא רצתה שיתברר האם התובע עשה אותם מעשים נוראים שהיא פרסמה,
22 שתתברר אמיתות תוכן הפרסום (שלה וביחד עם זה המגולם בסרטון שהיא שתפה והמריצה
23 את הקוראים להיכנס ללינק ולקרוא אותו באמצעות דבריה שלה).
24
25 38. הנתבעת מעידה על עצמה שהיא משתפת ברשתות החברתיות את דעותיה בענייני דיומא
26 ושהיא מזוהה עם מפלגת הליכוד. לנתבעת עוקבים רבים והיא בקיאה במנעד שבין הבעת
27 דיעות, וויכוח פוליטי, חברתי או אחר, לבין הכפשה עובדתית חסרת בסיס ומרושעת, ומה גם
28 שאין צורך בידע מיוחד כדי להבין כי אין בפרסום אלא לשון הרע עובדתית, שקרית, בוטה
29 וחד משמעית, ואת תוצאותיה של הכפשה כזו.
30
31 39. במסגרת סעיף 16(ב) לחוק נקבעה החזקה של חוסר תום לב כדלקמן:
32 "חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אמת
33 מאלה:
34 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
2 להיווכח אם אמת הוא אם לא ;
3 הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים
4 המוגנים על-ידי סעיף 15.
5
- 6 40. העובדה שהנתבעת שיתפה את הסרטון המכפיש עם סימני שאלה ותהיות בדבר אמיתות
7 הדברים אינה מקיימת את דרישת סעיף 16 ; הנתבעת עצמה טענה שלא האמינה באמיתות
8 הדברים שפורסמו בסרטון. הנתבעת גם לא נקטה באמצעים סבירים, או באמצעים כלשהם,
9 כדי להיווכח אם האמור הסרטון הוא אמת.
10
- 11 41. עולה מהאמור שהנתבעת לא ביצעה את הפרסום בתום לב.
12
- 13 42. בהקשר זה של חוסר תוך ליבה של הנתבעת יש משמעות גם לכך שהנתבעת כבר כשלה בעבר
14 בלשון הרע ובנסיבות דומות למדי. ביום 10.6.19 שיתפה הנתבעת פוסט שקרי ומכפיש של
15 אחד, איציק מגן, אודות נשיא המדינה דהיום, שכיהן בזמנו כיו"ר הסוכנות היהודית, מר
16 יצחק הרצוג. בעקבות זאת הוגשה נגדה תביעה, ובמסגרת הסדר בין הצדדים פרסמה הנתבעת
17 התנצלות ארוכה ומפורטת בה חזרה בה מהפרסום השקרי והודתה שמדובר בפרסום שקרי.
18 כן כתבה: "לצערי מבלי להקדיש לכך מחשבה נוספת, ולאחר שראיתי כי אחרים משתפים
19 אותו, העתקתי את הפוסט ופרסמתיו בוויטר בתאריך 10.6.19. אנא קבל את התנצלותי הכנה
20 על כך שנתתי יד לפרסום הפוגעני באמך ובך. זוהי לא דרכי. אני בהחלט חושבת שזה היה
21 לא ראוי ואף לא מוסרי שאפרסם כזה פוסט. כמוכן, לא היה לי כל בסיס לטענות
22 שפורסמו...". הנתבעת אף הוסיפה: "אני מבקשת אף לנצל את ההזדמנות הזו ולפנות לכל
23 חבריי בטוויטר ובפייסבוק: ממש בימים אלה קבע בית המשפט העליון שגם שיתוף של
24 פוסט, שנכתב על ידי מישהו אחר, עלול להיחשב כפרסום לשון הרע. לפני שאתם משתפים
25 פוסט כזה או אחר, בדקו את העובדות, תוודאו את הנתונים, אל תהיו קלים על האצבע על
26 המקלדת".
27
- 28 43. לא רק שכל אדם סביר היה מבין כי אין מדובר בהבעת דעה אלא בפרסום עובדות שקריות
29 וחמורות, ולא רק שכך זה מתקבל על ידי כל קורא סביר, אלא שמהפרסום השקרי שהנתבעת
30 שיתפה אודות הנשיא הרצוג, התביעה, וההתנצלות שבאה אחריו, מתברר כי הפרסום בענייננו
31 אינו תוצאה של חוסר הבנה של הנתבעת את מעשיה, את היותם שלא כדן או את מידת
32 חומרתם ומידת פגיעתם, אלא בחירה מודעת, החוזרת על עצמה.
33
- 34 44. מפרסומים אחרים של הנתבעת שהתובע צירף, ביחס לאחרים (ולא ביחס לתובע) עולה כי,
35 שלא כפי המלצתה של הנתבעת בהתנצלותה שלעיל, ידה של הנתבעת קלה על הדק המקלדת
36 בפיזור האשמות חמורות ובוטות ובין היתר האשמת החטופות (בעלות אזרחות אמריקאית)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הראשונות שחזרו משבי החמאס בבגידה רק בשל כך שחזרו 'בריאות'. שלא כנטען בסעיף 37
2 לסיכומי הנתבעת, להתנהלותה של הנתבעת ופרסומיה, יחד עם הפרסום וההתנצלות בעניינו
3 של הנשיא הרצוג, יש רלוונטיות בבחינת התנהלותה וכוונותיה של הנתבעת בעניין שבנדון,
4 ואין לכך דבר וחצי דבר עם סעיף 22 לחוק המצוטט על ידי הנתבעת בסעיף 37 לסיכומיה,
5 העוסק בהבאת ראיות ביחס ל"נפגע" ולא ביחס ל"פוגע".
6
7 45. גם העובדה שהנתבעת חזרה ושיתפה את הסרטון 'תוך' שהגיבה מספר תגובות לפרסום של
8 עצמה" (סעיף 17 לסיכומי הנתבעת) ופרסומם בשתי פלטפורמות חברתיות שוללים את
9 טענתה בדבר תום לב מצידה. התנהלות זו מצביעה על רצונה לעשות את הפרסומים לנמענים
10 רבים ככל האפשר, להעצים את השפעתו ולהגדיל את הנזק שהפרסום יגרום.
11
12 46. לא אף זאת אלא שהנתבעת פרסמה את הפרסום הנוסף לאחר שקיבלה התראה מטעמו של
13 התובע.
14
15 47. הנתבעת טוענת כי לא ביצעה את הפרסום כנגד התובע בשל היותו נמנה שלא על "המחנה
16 שלה", אולם מנגד היא מפנה אל התובע אצבע מאשימה וטוענת שהגיש את התביעה נגדה
17 מטעמים נקמנות גרידא בשל כך שהיא אינה נמנית על "המחנה שלו". היכן אם כך בעניין זה
18 עמדתה של הנתבעת כי על התובע להגיש תביעות על מנת שהציבור ידע כי מדובר בדברי שקר?
19 התובע הגיש את התביעה בשל הדברים המכוערים והשקריים שיוחסו לו, ואין ספק שהיה
20 מגיש את התביעה כנגד הנתבעים גם אילו נמנו על "המחנה שלו". מנגד, הנתבעת שיתפה
21 והדהדה סרטון שקרי שתוכנו עלילת דם מרושעת ונבזית, שהיא עצמה, כך לפי דבריה שלה,
22 לא האמינה בה.
23
24 48. הנתבעת מתייחסת בסיכומיה בקצרה לעובדת היותו של התובע איש ציבור. הנתבעת טוענת
25 בסעיף 20 לסיכומיה כי סברה בתום לב כי בהיות התובע איש ציבור, פרסום שכזה (הסרטון
26 של הנתבע) לא צריך להישאר באוויר ללא התייחסות ומשכך היה על התובע להגיש תביעה על
27 מנת שהאמת תתברר. כן לטענתה בסעיף 81 לסיכומיה, אם חלילה יסבור ביהמ"ש כי הנתבעת
28 אינה חוסה תחת הגנת תום הלב, "מבוקש לחייב את הנתבעת 2 בפיצוי סמלי בלבד לנוכח
29 יחסי הכוחות בין הצדדים (אזרחית מבוגרת מול נבחר ציבור רב עוצמה)...". היותו של התובע
30 איש ציבור אינה מאיינת את החבות של הנתבעת ואין בה כדי לאיין או להקטין בנסיבות
31 העניין את והיקף הפיצוי המגיע לו. בפרסום של הנתבעת עם שיתוף הקישור לסרטון יש משום
32 האשמה בפשע בחומרה גבוהה ביותר כמו גם הטחת האשמה מוסרית מהנוראיות ביותר.
33 בעניין כזה, כאשר מפרסמים כי איש ציבור הוא פדופיל ועוד "שילם" דמי לא יחרץ בצורת
34 תרומת כליה, כאשר רבים קוראים את הפרסום ואף משתפים אותו, נדבקת צחנת הפרסום
35 המכפיש והשקרי, במידה כזו או אחרת, באיש הציבור. אנשים חוזרים על האמור בפרסום,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מי באופן סתמי, ומי תוך מתן גיבוי לאמינות הפרסום בעניו, בין משום שרבים חזרו על
2 הפרסום, ובין היתר בשל כך שהפרסום נותר ללא תביעה מצידו של התובע. ומה יכול אותו
3 'נבחר ציבור רב עוצמה' לעשות כנגד הפרסום שאדם אחר לא יכול? האם ילך לכלי התקשורת
4 ויאמר כי אינו פדופיל, ולא שילם דמי לא יחרץ אלא עשה מעשה אלטרואיסטי ותרם כליה
5 לאדם זר ללא כל תמורה? האם יכחיש בפני כל אחד מבין בני משפחתו חבריו, מכריו, האנשים
6 שאותם הוא פוגש במסגרת תפקידו וכן הלאה (כפי שהתובע נאלץ לעשות בפני חלק מבני
7 משפחתו ומכריו בהתאם לתצהירו)? בסוג ההכפשה שבו מדובר בעניינינו, אין לאיש הציבור
8 דבר שיוכל לעשות, מלבד תביעה (כפי שיכול לעשות גם מי שאינו איש ציבור). לא מדובר
9 בויכוח בעניינים פוליטיים, חברתיים, או אפילו בטענות בדבר התנהלות ציבורית שאינה
10 ראויה לדעתו של המפרסם, כגון טענות בדבר שימוש במשאבים ציבוריים שעומדים לאיש
11 הציבור, שימוש בכלים או כספים ציבוריים בדרך ראויה יותר או פחות וכדומה, אלא מדובר
12 בייחוס עבירה פלילית ברף גבוה ביותר, ונלוז מוסרית במיוחד, ושום שימוש של איש הציבור
13 במקרה כזה בנגישות שיש לו לכלי תקשורת למשל, לא תסייע לו בבואו לזעוק כי לא היו
14 הדברים מעולם. משכך היותו של התובע איש ציבור אינה הופכת אותו למי שאפשר להטיח
15 בו כל דבר ללא גבולות, ושמו הטוב של איש ציבור, הוא מנכסיו העיקריים.
16
17 49. ברע"א 4740/00 לימור אמר ואח' נ' אורנה יוסף ואח' (פ"ד נה(5) 510 (מיום 14.8.01) נקבע
18 כדלקמן: "הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו של
19 הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן את הנזק לשמו הטוב; למרק את זכותו לשם הטוב
20 שנפגעה בגין לשון הרע". בנוסף נקבע ש"על בית-המשפט לעשות מאמץ תוך בחינת כל
21 מקרה לגופו, להעריך את היקף הפגיעה בשם הטוב ולקבוע אותו פיצוי אשר יהא בכוחו, ככל
22 האפשר, להעמיד את הניזוק במצב שבו היה נתון לולא פורסם לשון הרע".
23
24 50. בתובענה שלפני התובע עתר לפיצוי בשל הנזק שנגרם לו מהפרסום, אולם התובע לא הביא
25 ראיות בנוגע לאותו נזק. משכך יש לפסוק את הפיצוי ללא הוכחת נזק כפי שמאפשר החוק.
26
27 51. כידוע העובדה שהחוק קובע תקרה לפיצוי ללא הוכחת נזק (וכפל פיצוי במקרה של פרסום
28 בכוונת זדון), אין בה כדי להביא לידי כך שבכל עת שתקבל טענת תובע כי הנתבע ביצע כלפיו
29 פרסום דבר לשון הרע, יפוצה התובע בתקרת הסכום, אלא יש לבחון כל מקרה לגופו.
30
31 52. העובדה שהתובע הינו איש ציבור מגבירה את החשיפה של הפרסום הפוגעני כלפיו וגם
32 מצדיקה מתן פיצוי בסכום גדול יותר (שנהר, עמ' 726). העובדה שהפרסום כולל האשמה
33 במעשה פלילי, וכזה שברף גבוה ביותר ובזוי במיוחד, וכן בהצגת מעשה פילטרופי יוצא דופן
34 של התובע בתרומת כליה, כתשלום דמי שתיקה, בפרסום נרחב למדי כפי שנעשה, מצדיקים
35 פיצוי ברף גבוה. האשמות אלה גם מטילות צל כבד על פועלו רב השנים של התובע בתחומי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

- 1 החינוך והחברה, בין אם במסגרות חינוכיות של מכינות קדם צבאיות ובין אם בהדרכה של
2 נוער בסיכון.
3
4 53. סכום הפיצוי המקסימלי שנקבע בחוק בסך 50,000 ₪, כשהוא משוערך בהתאם לשיעור עליית
5 מדד המחירים לצרכן לעומת המדד הבסיסי של חודש ספטמבר 1998 (סעיף 7א(ה) לחוק),
6 עומד, בהתאם לסעיף 7א(ב) לחוק על סך של כ- 80,000 ₪. **בהתאם ראיתי לנכון להעמיד את**
7 **הפיצוי בהתאם לסעיף זה (ובטרם הדיון בשאלת הזדון) על סך של 80,000 ₪.**
8
9 54. **בעניינינו יש לקבוע כפל פיצויים בשל כוונת זדון מצדה של הנתבעת.** כאמור, מדובר במי
10 שכבר עשתה מעשה דומה, מכירה היטב את התוצאות של שיתוף פרסום של אחרים בעלי קהל
11 קוראים קטן משלה, התנצלה בעבר על מעשה דומה וציינה בעצמה את הצורך להיזהר
12 בפרסומים חסרי בסיס ברשתות החברתיות. מדובר בפרסום שנעשתה על ידי אדם המיומן
13 בפרסומים ברשתות החברתיות, הפרסום נעשה באופן שנועד לגרות את קהל הקוראים,
14 להלהיט אותם, ולהביא את הפרסום לאנשים רבים ככל האפשר. מדובר בהאשמה שיש בה
15 כדי להכתיים את התובע במעשה פלילי ובלתי מוסרי בדרגה גבוהה מאוד, בהאשמה שעלולה
16 להיות מוזכרת בהקשרו של התובע במשך זמן רב מאוד ובקרב קהלים נרחבים, ושעה
17 שהנתבעת עצמה לא האמינה בו. כמו גם ביחס לטענותיה של הנתבעת כי "גמדה" את הפרסום
18 בסימני השאלה שכללה בפרסום, כך גם ביחס לטענותיה כי שיתפה את הפרסום כמה שעות
19 בלבד, לא שיתפה אותו בשנית, "והסירה אותו לאלתר משהבינה שיתכן שהתובע נפגע (גם
20 אם שלא בצדק) מהפרסום הנ"ל". ראשית לא ברור אם הנתבעת שיתפה 'רק כמה שעות'. כל
21 שברור הוא שבצהרי יום ראשון הפרסום כבר לא היה. שנית, לנוכח היקף הקוראים של לשון
22 הרע (וככל הנראה שיתופים נוספים שנעשו עקב כך) הנוק כבר נעשה עד שהנתבעת הסירה את
23 הפרסום. שלישית, הנתבעת לא הסירה את הפרסום מייד כשהבינה שיתכן שהתובע נפגע.
24 הנתבעת ידעה היטב שהתובע, וכל אדם סביר ייפגע קשות מהפרסום. לא אף זאת אלא
25 שכשהנתבעת שיתפה את הפרסום היה זה לאחר שמי מטעם התובע פנה לנתבע, הודיעו
26 שמדובר בלשון הרע, שתוגש נגדו וגם נגד כל מי שישתף את הסרטון תביעה, ואזהרה זו
27 הופיעה על גבי הסרטון של הנתבע שהנתבעת שיתפה. בנוסף, הפרסום הנוסף שעשתה
28 הנתבעת, נעשתה לאחר שהיא עצמה כבר קיבלה התראה מטעמו של התובע. משכך, מדובר
29 בפרסום מכפיש מדרגה גבוהה ביותר, שנעשה כך שיפורסם לנמענים רבים, שפגיעתו רעה,
30 כשהנתבעת לא האמינה באמיתות הפרסום וכאשר היא הייתה מודעת היטב, גם באופן כללי
31 וגם באופן ספציפי לנוק הגדול שתגרום לתובע. הפרסום נעשה לאחר שהנתבעת ידעה שהנתבע
32 קיבל התראה שמדובר בשקר וכי הוא וכל המשתף את הפרסום שלו ייתבע, והפרסום הנוסף
33 של הנתבעת נעשה לאחר שגם היא קיבלה התראה. פרסום שכזה נועד לפגוע בשמו הטוב של
34 התובע ובמעמדו הציבורי והאישי באופן אנוש. בנסיבות אלה מדובר בפרסום עם כוונת זדון.
35 בנסיבות אלה גם אין מקום להקל בגובה הפיצויים בהתאם להוראות סעיף 19 לחוק, ומה גם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4297-04-23 טרופר נ' טל מיס ואח'

תיק חיצוני:

1 שבנוסף, הנתבעת לא הביעה התנצלות פומבית ולא לקחה אחריות על הפרסום של הסרטון
2 המכפיש.
3
4 55. על אף שהנתבעת ביצעה "פיזית" מספר פרסומים הרי שלצורך עניינינו, ובין היתר בהתחשב
5 בסמיכות הזמנים ותוכן הפרסומים, והגם שקהל הקוראים של הנתבעת ברשת X (לשעבר,
6 טוויטר) ובפייס בוק אינו בהכרח חופף, מדובר לעניין החוק בפרסום אחד.

סוף דבר

9 56. הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים:
10 א. 160,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע בכוונת זדון.
11 ב. חלק יחסי של האגרה כיחס שבין סכום התביעה לסכום פסק הדין (ללא הוצאות), בצירוף
12 ריבית שקלית מיום תשלום האגרה ע"י התובע ועד מועד התשלום בפועל.
13 ג. מאחר ולא התקיימו חקירות עדים בתובענה, ובהתחשב בסכום פסק הדין, תישא
14 הנתבעת בהוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 12,000 ₪ בתוספת מע"מ.

15
16 57. סכומים אלה ישולמו תוך 30 יום שאם לא כן יתווספו להם דמי פיגורים מהיום ועד למועד
17 התשלום בפועל.

18
19
20 ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ה, 21 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.

21
22 רונית פינצ'וק
23 רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה

